

בעניין: 1. _____ ברקאן, ת"ז _____

2. _____ ברקאן, ת"ז _____

3. המקוד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, ז"ל
ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מרח' בן יהודה 1, ירושלים 94264

טלפון 6250458, פקסימיליה 6221148

העותרים

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

ע ת י ר ה ל מ ת ן ס ע ד

בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין את המשיבה לבוא וליתן טעם מדוע לא תשהה את גירושה של עותרת מספר 2 עד למיצוי ההליכים בפני לשכת מינהל האוכלוסין מזרח ירושלים, כפי שיפורט להלן.

ואלה נימוקי העתירה:

1. העותרים 1 ו-2 הם בני זוג החל משנת 1997. הם גרים ברח' משה דיין 14, פסגת זאב מרכז עוד לפני קום השכונה. לבני הזוג 5 ילדים, כולם רשומים במרשם האוכלוסין. העתק תעודת זהות עותר 1 רצ"ב ומסומן באות ע' 1.
2. עותר מספר 1 הגיש בקשה לאיחוד משפחות עם אשתו, תושבת יריחו במקור, בשנת 1999. הוא לא טיפל בבקשה זו ונמסר לו כי הבקשה נדחתה בשל כך. הוא הגיש בקשה חדשה בשנת 2007, בקשה מספר 40/07. תצהיר עותר 1 רצ"ב ומסומן באות ע' 2.
3. עותרת מספר 2 קיבלה היתרי שהייה בישראל בהתאם לנוהליים הקיימים. ההיתר האחרון אשר ברשותה הינו בתוקף מיום 23.9.08 ועד ליום 22.3.09. העתק הימנו רצ"ב ומסומן באות ע' 3.
4. ביום 25.9.08 שוגר מכתב מטעם לשכת רשות האוכלוסין וההגירה – מזרח ירושלים (להלן: הלשכה) לפיו הבקשה נדחתה כי "בני משפחתה של הגב' ברקאן פעילים בארגון חמא"ס". העתק מכתב זה רצ"ב ומסומן באות ע' 4.

- כפי שעולה מעיון במכתב, נספח ע' 4 לעתירה, כל הסעיפים תורגמו לשפה הערבית, מלבד סעיף 4. סעיף 4 קובע כלהלן:
- "באפשרותכם לעורר בכתב על החלטה תוך 14 יום. במידה ולא יוגש ערר תוך 14 יום נראה את הבקשה כמבוטלת."
- אין צורך להרבות במילים לעניין זה. אומנם עותר 1 הינו נהג מונית ומבין עברית היטב, אך אינו קורא או כותב בקלות. עותרת 2 אינה מדברת עברית בכלל.
- קשה להשתחרר מהרושם שלא בכדי סעיף חשוב זה לא תורגם לערבית, בשים לב שכל יתר הסעיפים תורגמו.
- העותרים לא הגישו ערר תוך פרק זמן של 14 יום.
5. ביום 4.11.08 עותרים 1 ו-2 קיבלו שיחת טלפון מהלשכה; הם הוזמנו למחרת להתייצב שם. למחרת היום, 5.11.08, התייצבו עותרים 1 ו-2 בלשכה. בפתח הלשכה המתין להם שוטר אשר ביקש מעותרת 2 להתלוות עליו לתחנה. היא הועלתה לניידת. לעותר 1 נמסר כי גם הוא יכול להגיע לתחנה, אך ברכבו הפרטי.
- בתחנה המתינו כשעה עד ששוטרת בתל-אביב הגיעה. היא לא דיברה ערבית וביקשה מפועל ניקיון העובד בתחנה לשמש כמתורגמן. השוטרים סירבו לאפשר לעותר 1 לתרגם את השיחה, למרות העובדה, כאמור לעיל, שהוא שולט בשפה.
- נמסר לעותרת 2 כי במידה ואין היא מסדירה את ענייניה עד ליום א' – 9.11.08 – יגיעו שוטרים לביתה כדי לגרשה.
6. העותרים טוענים כי עצמם העובדה שהאפשרות להגיש ערר צוינה בטופס הדוחה את הבקשה לאחמ"ש רק בשפה הערבית מצביעה על חוסר תום לב מוחלט מטעם הרשות ומטרתה לסכל אפשרות של הגשת ערר.
7. העותרים טוענים כי יש לאפשר לעותרים למצות את ההליך של ערר, כולל שמוע, לפני שמחליטים לפרק משפחה הגרה כתא משפחתי אחד משנת 1997.
8. העותרים טוענים כי העובדה שעותרת 2 קיבלה היתר שהייה כדין מאז הגשת הבקשה לאחמ"ש החדשה, וכי כעת ברשותה היתר אשר הינו בתוקף עד ליום 22.3.09 (נספח ע' 3) אשר הונפק ביום 23.9.08 – כלומר יומיים לפני שהוחלט לדחות את הבקשה לאחמ"ש, מטיל ספק בכנות הנאמר במכתב סירוב.
9. העותרים הגישו ערר ללשכה ביום 6.11.08. העתק הימנו רצ"ב ומסומן באות ע' 5. כפי שעולה מן הערר, לעותרת 2 אח, נשוי. אחיה של אשת האח אכן נעצר בעבר. לטענת העותרים, אין סעיף 3ד לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 חל בעניינם.

10. על-כן, לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצו המבוקש ולהופכו להחלטי.

ירושלים, 5 נובמבר, 2008

אנדרה רוזנטל, עו"ד
ב"כ העותרים

113\2